

Ediz Yelen

- Őirler -

Yayın Tarihi:

7.10.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bir Ömrü Anlamak

Yaşanan anı anlamak,
Kaygısızca ve korkusuzca gülümsemekten geçer.
Bir çiçeği okşayabilmek,
Geçen vapurları seyredip cigara tellendirmek gibi
Denize karşı...

Hayatı anlamak,
Yaşamak ve yaşadıkca dersler çıkarmaktan geçer.
Zalim poyraza karşı oturup,
Üşüyen ellerinde bir bardak sıcak çay,
Yudum yudum düşünmek gibi
Mevsime inat...

Bir ömrü anlamak,
Yare doya doya bakmaktan geçer.
Yanağı tapuludur sana
Sözleşmen elleridir aslında
Okşarsın anın olur,
Sıkıca sarılırsın hayatın...

Ediz Yelen

Biz...

Eli Baltalı sevgilerle büyüdük biz,
Hep bilyesiz,topaıısız oyunlarla avutulduk.
Yalancı,ikiyüzlü dostluklara,
Kaypak sevdalara zorlandık.
Doyamadık hiç,
Sevdiğimizizin gözlerine doya doya bakmaya.
Hep utandık,
Hep saklandık...
Ediz Yelen

Boyacı Çocuk

En koyu tonu bu hayatın,
Gülüsleriyle cilalıyor hayallerini belli belirsiz...
Sonra ufak ufak parlatıyor süngeriyle,
Darbe,darbe kimsesizlik...
Bir boya kutusu umut var karanlık ellerinde,
ve bir sandık dolusu yenilmislik,
Aydınlık yüreginde...

Ediz Yelen

Bu Gölüşü Bir Şehre Adadım

Bu gölüşü bir şehre adadım,
Yüreğindeki yanık ezgilerin çığığı,
içinde kopan uçurumlar var.
Yitik yarım sevdalar,
Kapanlarda duruyor,
Peynir kıvamında yalnızlıklar,

Bu gölüşü bu şehre adadım,
İçimde kopan bir sel,
yarım da duran bir yarım sen var...

Ediz Yelen

Düş Fırçası

Birikmiş bir heves olsa gerek aşkın adı,

Upuzun bir düş fırçası...

Hangi zalım eller törpüler,

Sevdaları,umutları,aşkları...

Ediz Yelen

Geleceğim Bekle

Döneceğim elbet bekle beni,
Bir parkam bir de tütün kokan kasketim ve ben,
Yüreğimdeki tüm şarap lekeleri ve ben,
Gene sana döneceğim bekle...

Evler tarlalar geçeceğim,
Kasabalar ve şehirler,
Döneceğim bekle...

Nikotin kokan akşamları,
Kurdili Hicazkar makamları,
Belkileri, keşkeleri,
Daha nice yabancı ve yalancı sevdaları,
Geçip de bir tek sana geleceğim,
Bekle...

Ne dostlar geçeceğim bir bilsen,
Ne dostluklar,
Rakı sofralarını,
Anlamsız ve zamansız kahkaları,
Yağmuru, karı ve tüm tabiat olaylarını,
Geçeceğim bir bir,
Bekle...

Bırakırken bir ömrü geride,
Her geçtiğimi sen bileceğim önce,
Sonra bu yokluğumu senden..
ve sonra seni geçeceğim,
Ben senden geçeceğim,
Bekleme...

Ediz Yelen

Güneş ve Çocuk

Bir acı hüznün bu,
Bir soluk öfke,
Çiçekler duruyor namluların gölgesinde,
kasımpatılar,güller,çiğdemler ve fesleğenler...
Gülüşler duruyor enkazların gölgesinde,
Belinde sapanı ve koca bir cep dolusu çakıltası,
Yürüyor korkusuzca karanlığın üzerine...
Tel örgüler görüyor düşlerinde,
Arkasında daha dün koşuşturduğu yemyeşil çimenler..
Güneşi görüyor çocuk,
Güneşe kanat çırpıp güvercinler,
Kelepler görüyor,
Parmakları büzüşmüş,kan toplamış bilekler...

Ediz Yelen

Kağıt Gemi

Tüm hüznler camlardan akıyor,
Sokakları selle yeksan,
Gök delinmiş,
Bardaktan boşanırcasına hüzn yağıyor,

Tüm şemsiyeler evde kalmış,
Aplansız yakalanılıyor,
Hep hüznlere,
sokak ortası..

Logar kapakları dolmuş,ömrümün,
Hüzn neylesin..
Bir kağıt gemi yüreğim,
Yüzerken şehrin sokaklarında,
Ne ışık dinler,
Ne durak,
Öylece akar gider..

Ediz Yelen

Öleyim Diyorum

Bir ön sokağı diyorum ömrümün,
Güneş görsün istiyorum.
Caddeye yakın olsun,
Taşıt sesleriyle uyanayım istiyorum her sabahında,
Görebileyim diyorum,
Bir duble rakı eşliğinde şehrin ışıklarını,
Bir sokak ötesinde öleyim istiyorum ömrümün,
Anlamadan yalnızlığını hayatın,
Anlamadan geç kalmışlığımı,
Kaldırmadan tozlu raflarına keşkelerini ömrümün,
Şessizce,öylece,
Öleyim diyorum...

Ediz Yelen

Palet Yanlızlığı..

Bu dizeler bir çok nleme gebe..
En tiz haykırışı bu sıradanlığın,
Hayat biraz kendine biraz da sana benzetti beni,
Biraz alingan ve bir hayli de gamsız...
Kumsallarında kořtuđum,
Gneřinden beslendiğim ve bir o kadar da kirlendiğim kirletildiğim yanlızlığım...

krdđmde her ađız dolusu,
Önümde kan lekesi adın,
Bir yitirilmiřliđi resmediyorum ben,
Darbeler ve firalar dolusu,
Palet yanlızlığı...

Her kin biraz zlem aslında,
ve her terkediř biraz da vazgeçiř,
En koyu tonlara hükmederken zaman,
Payıma düřen,
ereve gümüşü yanlızlığın...

Ediz Yelen

Sevdam

Tüm Sahip Olamadığımız Sevdalara...

Kayıp umutlarımın,

Yitik Yarınlarımın,

Kimsesiz çocukluğumun,

Künyesiydi Sevdan.

Hiç Benim olmadı,

Ona Hiç Sevdam Diyemedim...

Ediz Yelen

Sevgisizm

Her aşk kendi kabuğunda filizlenir,
Her aşk kendi kabuğunda nazlı bir fidan gibi serpilir,güzelleşir.
Her aşk kendi kabuğunda sever,sevilir,terkeder,terkedilir,
Sonra yitirilir...
Anlaşılır ki aşk tek kişiliktir.
Bundan sonra hayat hep o nemli gözlerle seyredilir.
Bilinir,bilinir ki aşk bir kereliktir,
Sonra beklenilir beklenilmeksizin.
ve son, kişi ve karakter ayırdetmeksizin aynıdır.
Kalabalık cemaatin ilk müridi başlar ilk zikrine,
Bu yeni bir felsefi akımın başlangıcıdır.
Adı mı?
SEVGİSİZM...

Ediz Yelen

Yağmur Sonrası..

Sol avucumda bir ince sızı yalnızlığın,
Sağ cebim bu oyundan kalan bilyelerle dolu...
Dizelerin yürür üstüme,
Sözcükler her imleç'e gebe,
Başlığı olmayan şiirler gibi kalakaldım...
Giderken bu coğrafyadan sen,
Hep duasına çıktığımız yağmurlar yağdı,
Yağarken damla,damla kıraç tenime,
Ben her yağmurda,
Güneş ve gökkuşağına kandım.
İslansa da gönül toprağım,
Öz suyuna aç,
Dağıldığında gri bulutları ömrümün,
Bir tutam yağmur sonrası serinlik kaldı geriye,
Her nefes anlamsız bir ferahlık şimdi,
Ama dindin artık....

Ediz Yelen

Yaprak Misali

Her dktğn de yapraklarını,mrmn
İnce bir yalnızlık kokar,
Hissetiğinde kuruluğunu o yaprakların,
Belli belirsiz tenin de,
Bir ince hicaz olur,
Bir ince "naz" olur...
Olur hayat,sam yeli yüreğime,
Yaprak misali, her anı uçar gider....

Ediz Yelen

Yarım Kaldım

Hangi türkünün havasıydı hüzün,
Hangi sevdanın karası.
Ne ben çeyrek kaldım sana,
Ne de tam varabildim yollarına.
Ben hep yarım kaldım bana,
Hep aldandım aşkına...

Ediz Yelen

Yaşıyormuş Gibi..

Ne de çabuk vazgeçiyoruz,
Onsuz olmaz dediğimiz her şeyden..
Ve ne de çabuk örtüyoruz dünlerin üstünü,
"Bir umut" yarınlar uğruna.
Umutsuzca ve bir o kadar da nankörce..
Şoklayıveriyoruz hayatlarımızı,
Şiliveriyoruz tek çırpıda tüm yaşanmışlıkları..
Ne de çok seviyoruz,
Olmasa da oluyormuş gibi yapmayı..
Ve yaşamasak da aslında,
Bir o kadar,
Yaşıyormuş gibi yapmayı...

Ediz Yelen

Yol ve Yanlılık

Yol ve Yanlılık

ve yitirdiğini anladığıında gideni,
en yeni kazanımındır yanlılık aslında.
Söndürdüğüünde tablasına bastırđın her kül yanlılığını,
izmarit yangını sevda izlerii çıkar...
Otoban ortası,terkedilmiş,yolcular gibisindir.
Gideceđi yere ramak kalā,yol ortası yaya kalan,
ve ne virajları senindir,o yolun artık,ne de yön tabelaları..
Işıkları bile aydınlatmaz içini,
Karamsar bir yanlılıkla,kalakalırsın...

Ediz Yelen